

Sygn. akt: II AKa 577/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Piotr Pośpiech (spr.)
Sędziowie	SA Witold Mazur SA Wojciech Kopczyński
Protokolant	Martyna Paciej

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Katowicach Marka Wójcika

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2022 r. sprawy

wnioskodawców

I. J., N. J., M. J. i (...)

o zadośćuczynienie

na skutek apelacji pełnomocnika wnioskodawców

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 21 października 2021 roku,

sygn. akt XVI Ko 21/21

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- w punkcie 1 eliminuje sformułowanie „z ustawowymi odsetkami od dnia wydania wyroku” i zastępuje je sformułowaniem „z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty”,
- w punkcie 2 dodatkowo zasądza od Skarbu Państwa na rzecz każdego z wnioskodawców I. J., N. J., M. J. i (...) kwoty po 2.750 zł (dwa tysiące siedemset pięćdziesiąt złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie wnioski oddala,

2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz wnioskodawców I. J., N. J., M. J. i (...) kwoty po 240 zł (dwieście czterdzieści złotych), tytułem zwrotu kosztów udziału pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym,

4. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

SSA Wojciech Kopczyński SSA Piotr Pośpiech SSA Witold Mazur

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 577/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. **Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 21.10.2021 r. o sygn. akt XVI Ko 21/21

1.2. **Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

1.3. **Granice zaskarżenia**

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	
# na niekorzyść		

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. poprzez dowolną ocenę dowodów i wyciągnięcia z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wniosków sprzecznych z zasadami prawidłowego rozumowania, doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy i uznanie, że zasądzone zadośćuczynienie spełnia cel i wymogi określone w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23.02.1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny

	Polskiego w przypadku krzywd W. J. doznanych wskutek internowania w okresie od dnia 13.12.1981 r. do dnia 23.02.1982 r. w związku z jego działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
<ul style="list-style-type: none">- zarzut obrazy art. 7 k.p.k. należało uznać za całkowicie chybiony.- zgodnie z tym przepisem sąd ocenia moc i wiarygodność zgromadzonych dowodów według własnego przekonania, kierując się zasadami wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego. Konsekwencją takiej oceny jest uznanie określonego dowodu za wiarygodny lub niewiarygodny.- aby skutecznie podnieść taki zarzut skarżący musi wykazać, że dokonana przez organ procesowy ocena została dokonana wbrew zasadom tam określonym.- tymczasem skarżący nie wskazał jakich konkretnie uchybień i w jakim zakresie miał się dopuścić sąd w rozumowaniu lub by było ono sprzeczne z zasadami logiki lub doświadczenia życiowego.- co więcej nie wskazał, który z przeprowadzonych dowodów został wadliwie oceniony i któremu w związku z tym niezasadnie przyznano walor wiarygodności lub wiarygodności tej niesłusznie odmówiono.- z lektury apelacji wynika, iż w istocie pełnomocnik nie zakwestionował oceny żadnego z dowodów, który legł u podstaw wydanego orzeczenia.	

- wszystkie one, zgodnie zresztą z intencją skarżącego, zostały uznane przez sąd okręgowy za w pełni wiarygodne i w związku z tym stały się podstawą dokonanych ustaleń faktycznych.

- z treści pisemnego uzasadnienia wynika, że podstawę dowodową zaskarżonego wyroku stanowiły wyłącznie zeznania wnioskodawców oraz różnego rodzaju dokumenty, których wiarygodności nikt nie kwestionował, w tym także pełnomocnik wnioskodawcy.

- to właśnie te dowody stały się podstawą wyrokowania w przedmiocie zadośćuczynienia w związku z internowaniem W. J. w okresie od 13.12.1981 r. do 23.02.1982 r. na podstawie decyzji Komendanta Wojewódzkiego MO w K..

- uważna lektura sporządzonego środka odwoławczego wskazuje, że intencją apelującego nie było zakwestionowanie dokonanej oceny dowodów, a podważenie wniosków w zakresie wysokości zasądzzonego zadośćuczynienia.

Wniosek

o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie na rzecz wnioskodawców dalszych kwot po 97.971,10 zł na rzecz każdego z wnioskodawców tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną wskutek internowania W. J. w okresie od dnia 13.12.1981 r. do dnia 23.02.1982 r. w związku z jego działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

do dnia zapłaty, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
wniosek okazał się częściowo zasadny z powodu uwzględnienia zarzutów opisanych w pkt 3.2 i 3.3 niniejszego uzasadnienia, co doprowadziło do zmiany zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie dodatkowego zadośćuczynienia w kwocie po 2.750 zł na rzecz każdego z wnioskodawców wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia prawomocności wyroku.		
3.2.	obraży przepisów prawa materialnego, tj. art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 445 § 2 k.c. oraz art. 448 k.c. w zbiegu z art. 8 ust. 1 ustawy lutowej, poprzez błędne przyjęcie, że zasądzona kwota zadośćuczynienia jest kwotą odpowiednią w przypadku krzywd W. J. doznanych wskutek internowania w okresie od dnia 13.12.1981 r. do dnia 23.02.1982 r. w związku z jego działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, w sytuacji gdy złe okoliczności izolacji pokrzywdzonego miały wpływ na wyjątkowy wymiar doznanej przez niego krzywdy.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
- rację należało przyznać skarżącemu, który poprzez obrazę		

wskazanych przepisów prawa materialnego, zarzucił sądowi I instancji, nieuwzględnienie w należytych stopniu wszystkich istotnych okoliczności, mających wpływ na określenie rozmiaru krzywd doznanych przez W. J..

- to uchybienie przełożyło się na zasądzenie nieadekwatnie niskich kwot na rzecz jego żony i trzem córkom tytułem należnego im z mocy art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23.02.1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego Państwa Polskiego zadośćuczynienia.

- niemniej żądana w środku odwoławczym z tego tytułu dodatkowa kwota 391.884,40 zł (po 97.971,10 zł na rzecz każdej z wnioskodawczyń) jawiła się jako nazbyt wygórowana i dlatego też sąd apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok, podwyższając przyznane w zaskarżonym wyroku zadośćuczynienie w kwocie 35.000 zł (po 8.750 zł) o kwotę 11.000 zł (po 2.750 zł) - łącznie do kwoty 46.000 zł. (po 11.500 zł)

- uznaniowy charakter kwoty przyznawanego zadośćuczynienia powoduje, iż jego modyfikacja przez sąd odwoławczy może mieć miejsce tylko w wyjątkowych przypadkach, gdy zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty narusza zasady jego ustalania, a taka sytuacja miała właśnie miejsce w niniejszej sprawie,

- zgodnie z treścią art. 445 § 1 i 2 k.c. przyznane za doznane krzywdy zadośćuczynienie winno być "odpowiednie". Ustalenie, jaka kwota w konkretnych okolicznościach jest odpowiednia, z istoty należy do sfery swobodnego uznania sędziowskiego. Nie oznacza

to jednak dowolności, bo przecież z jednej strony zadośćuczynienie nie może mieć charakteru symbolicznego, a z drugiej - winno odzwierciedlać rzeczywiście doznaną krzywdę i służyć jej skompensowaniu. W oparciu zaś o praktykę Sądu Najwyższego i sądów powszechnych stwierdzić trzeba, że owa suma odpowiednia, o jakiej mowa w art. 445 § 1 k.c. winna być ustalona w oparciu o wypracowane dotychczas w orzecznictwie kryteria i wskazówki. Wśród okoliczności, które powinny być brane pod uwagę zgodnie przyjmuje się, że są to: indywidualny stopień natężenia krzywdy, rodzaj i charakter oraz długotrwałość cierpień, ujemne skutki, jakie pozostały na przyszłość, w tym np. skutki zdrowotne, utrata perspektyw, utrata zdolności do pracy czy możliwości realizacji zamierzonych celów życiowych. Ponadto kwota ta musi przedstawiać odczuwalną wartość ekonomiczną, a jednocześnie nie być nadmierną w stosunku do doznanych krzywd.

- ma w szczególności rację skarżący, który wywodził o niedoszacowaniu krzywd z powodu nie uwzględnienia w wystarczającym stopniu wszystkich konsekwencji stosowanego względem W. J. internowania w okresie od 13.12.1981 r. do 23.02.1982 r.

- stanowisko o niedoszacowaniu w dużej mierze wynika z dość lakonicznego uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

- sąd apelacyjny pragnie tymczasem podkreślić, że na rozmiar krzywdy, która spotkała W. J., w dużym stopniu wpływał fakt rozłąki z żoną oraz trójką małoletnich dzieci (odpowiednio w wieku 14, 6 i 4 lat) spowodowanej

internowaniem. Z całą pewnością w czasie odosobnienia musiał mu towarzyszyć niepokój o najbliższych. W okresie niepewności co do dalszego rozwoju sytuacji politycznej w kraju obawa o swój los, a tym samym o los najbliższej rodziny była duża. Ze zgromadzonych dowodów wynika, że był on mocno emocjonalnie związany z najbliższymi, których starał się chronić na różne sposoby. Był przy tym jedynym żywicielem rodziny i na nim spoczywał obowiązek zapewnienie ekonomicznego bezpieczeństwa. Internowanie uniemożliwiało mu realizowanie tych powinności. Nie miał żadnych możliwości zaskarżenia decyzji w przedmiocie internowania, nie wiedział jak długo będzie przebywał w izolacji, co musiało wzbudzać dodatkowo frustrację, żal i poczucie niesprawiedliwości.

- pominięcie tych okoliczności musiało spowodować podwyższenie zadośćuczynienia do łącznej kwoty 46.000 zł, co będzie w tych okolicznościach wystarczającą rekompensatą za doznane krzywdy i cierpienia w związku z internowaniem przez okres 2 miesięcy i 10 dni.

- pełnomocnik wnioskodawcy we wnioskach apelacji domagał się uwzględnienia wniosku w zakresie zadośćuczynienia w całości (a więc o kolejne 391.884 zł.), lecz żądanie to jawi się jako zdecydowanie wygórowane.

- nie ulega wątpliwości, że określenie wysokości zadośćuczynienia za doznaną na skutek niesłusznego tymczasowego aresztowania krzywdę nie jest łatwe. Nie mniej jednak musi ono opierać się na

rzetelnych i możliwie w pełni zobiektywizowanych przesłankach.

- subiektywne odczucie wnioskodawców stopnia pokrzywdzenia nie może przełamać kryteriów obiektywnych, które, po korekcie wyroku przez sąd odwoławczy, trafnie zostały w sprawie niniejszej zastosowane.

- wynikający z dyspozycji art. 445 § 2 w zw. z § 1 k.c. wymóg "odpowiedniości" zadośćuczynienia pozostaje w sferze swobodnego uznania sędziego. Jeśli nawet owa swoboda została przekroczona przez Sąd Okręgowy na skutek dowolnych bądź niepełnych ocen realiów sprawy, to po zmianie zaskarżonego wyroku przez sąd II instancji zasądzone zadośćuczynienie nie ma już z pewnością charakteru symbolicznego.

- nie odbiega też od realnie ocenianej dolegliwości pozbawienia wolności wnioskodawcy i wysokości uwzględnianych roszczeń w podobnego typu sprawach, gdzie każdy z ubiegających się o tego typu rekompensaty działał na rzecz niepodległego Państwa Polskiego.

- wysokość zadośćuczynienia zasądzonego ostatecznie na rzecz wnioskodawców oscyluje w okolicach powyżej średnich kwot orzekanych w analogicznych sprawach i nie można uznać go za rażąco niskie i nie kompensujące doznanej krzywdy.

Wniosek

o zmianę zaskarżonego wyrok poprzez zasądzenie na rzecz wnioskodawców dalszych kwot po 97.971,10 zł na rzecz każdego z wnioskodawców tytułem

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

<p>zadośćuczynienia za krzywdę doznaną wskutek internowania W. J. w okresie od dnia 13.12.1981 r. do dnia 23.02.1982 r. w związku z jego działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>zasadny w części zarzut pełnomocnika wnioskodawcy pozwolił uwzględnić jego wniosek w części i zmienić zaskarżony wyrok w pkt 2 poprzez zasądzenie dodatkowego zadośćuczynienia w kwocie po 2.750 zł na rzecz każdego z wnioskodawców wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia prawomocności wyroku.</p>		
<p>3.3.</p>	<p>obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 481 § 1 k.c. poprzez jego niezastosowanie i nieprzyznanie od zasądzonych sum odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty pomimo, że takie żądanie zostało zgłoszone w przedmiotowym wniosku o zadośćuczynienie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- sąd okręgowy niezasadnie przyznał w wyroku ustawowe odsetki</p>		

od zasądzonego zadośćuczynienia zamiast ustawowych odsetek za opóźnienie, co do których złożono żądanie we wniosku inicjującym postępowanie w przedmiocie zadośćuczynienia.

- konieczność wyraźnego wskazania w wyroku, uwzględniającym choćby w części wniosek o zadośćuczynienie, że wnioskodawcy należą się odsetki ustawowe za opóźnienie, a nie odsetki ustawowe, wynika z treści art. 481 k.c. Od dnia 1.01.2016 r. przepis ten obowiązuje w znowelizowanej wersji i zgodnie z jego treścią „jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi”.

- w związku z tym zawarte w wyroku sformułowanie „z ustawowymi odsetkami” należało uznać za wadliwe, gdyż nie odpowiada potrzebie posługiwania się w orzeczeniach sądowych ściśle ustawowymi określeniami.

Wniosek

o zmianę zaskarżonego wyrok poprzez zasądzenie na rzecz wnioskodawców dalszych kwot po 97.971,10 zł na rzecz każdego z wnioskodawców tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną wskutek internowania W. J. w okresie od dnia 13.12.1981 r. do dnia 23.02.1982 r. w związku z jego działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
- zasadny zarzut nakazywał dokonanie zmiany wyroku w pkt 1 poprzez wyeliminowanie zwrotu „z ustawowymi odsetkami od dnia prawomocności wyroku” i umieszczenie zwrotu „z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia prawomocności wyroku”	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
pkt 1 wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 21.10.2021 r. sygn. akt XVI Ko 21/21 w części w jakiej zasądzono na rzecz wnioskodawców I. J., N. J., M. J. i (...) po 8.750 zł tytułem zadośćuczynienia za internowanie W. J. w okresie od 13.12.1981 r. do 23.02.1982 r. na podstawie decyzji Komendanta Wojewódzkiego MO w K..	

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
wyrok w tym zakresie był prawomocny, gdyż apelujący zaskarżył wyrok jedynie w pozostałej części.	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
pkt 1 wyroku, w którym przyznano od zasądzzonego zadośćuczynienia ustawowe odsetki od dnia wydania wyroku zamiast prawidłowo ustawowych odsetek za opóźnienie od dnia prawomocności wyroku do dnia zapłaty.	
Zwięźle o powodach zmiany	
zmiana jest wynikiem uwzględnienie zarzutu podniesionego w apelacji pełnomocnika wnioskodawcy, a omówionego w pkt 3.3 uzasadnienia.	
5.2.2.	Przedmiot i zakres zmiany
pkt 2 wyroku, w którym oddalono dalej idące roszczenie wnioskodawcy ponad przyznaną w pkt 1 sumę, poprzez zasądzenie dodatkowo tytułem zadośćuczynienia kwotę po 2.750 zł na rzecz każdego z wnioskodawców z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty i oddalenie roszczenia w pozostałej części.	
Zwięźle o powodach zmiany	
zmiana jest wynikiem uwzględnienie w części zarzutu podniesionego w apelacji pełnomocnika wnioskodawcy, a omówionego w pkt 3.2 uzasadnienia.	

1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
---	--

1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzle o powodach uchylecia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

pkt 3	Zgodnie z art. 554 § 4 zd. 2 k.p.k. „W razie uwzględnienia roszczeń choćby w części, wnioskodawcy przysługuje od Skarbu Państwa zwrot uzasadnionych wydatków, w tym z tytułu ustanowienia jednego pełnomocnika”. Częściowe uwzględnienia apelacji pełnomocnika wnioskodawców i podwyższenie przez sąd odwoławczy zasądzonych na ich rzecz zadośćuczynienia nakazywało zatem przyznać także kwotę 240 zł z tytułu poniesionych przez nich wydatków w toku postępowania odwoławczego. Wysokość zasądzonej kwoty uzasadnia treść § 11 ust. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.	
pkt 4	Zgodnie zaś z treścią art. 554 § 4 zd. 1 k.p.k. postępowanie o odszkodowanie i zadośćuczynienie jest wolne od kosztów sądowych, a więc poniesionymi w jego ramach wydatkami obciążono Skarb Państwa.	
7. PODPIS		
SSA Witold Mazur SSA Piotr Pośpiech SSA Wojciech Koczyński		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	pełnomocnik wnioskodawców I. J., N. J., M. J. i (...).	

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	pkt 1 wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 21.10.2021 r. sygn. akt XVI Ko 21/21 w którym przyznano ustawowe odsetki od zasądanego zadośćuczynienia, a także pkt 2 w jakim oddalono żądanie ponad zasądzone zadośćuczynienia w kwocie po 8.750 zł. na rzecz każdego z wnioskodawców.	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# Zmiana